

SYLABUS
DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2025-2027
(skrajne daty)
Rok akademicki 2025/2026

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Praktyka śródroczna w szkole podstawowej
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydział Nauk Ścisłych i Technicznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Wydział Nauk Ścisłych i Technicznych Instytut Matematyki
Kierunek studiów	Matematyka
Poziom studiów	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok I, semestr 2
Rodzaj przedmiotu	specjalnościowy - przygotowujący do wykonywania zawodu nauczyciela
Język wykładowy	polski
Koordynator	dr Renata Jurasieńska
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Renata Jurasieńska

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
2							15		1

1.2. Sposób realizacji zajęć

☒ zajęcia w formie tradycyjnej

☐ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) zaliczenie z oceną

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Podstawę teoretyczną do przedmiotu stanowią wiadomości z zakresu dydaktyki nauczania matematyki, psychologii i pedagogiki zdobyte przez studentów na zajęciach z przedmiotów: *Dydaktyka Matematyki* oraz *Pedagogika i Psychologia*; wiadomości i umiejętności dotyczące podstawowych zagadnień matematyki szkolnej, znajomość aktualnych programów nauczania matematyki w szkole podstawowej, aktualnych podręczników do matematyki obowiązujących w danej szkole.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Praktyczne przygotowanie studentów do nauczania matematyki w szkole podstawowej oraz kształcenie umiejętności i nawyków niezbędnych w wykonywaniu zawodu nauczyciela matematyki.
C2	Zdobycie umiejętności samodzielnego planowania procesu dydaktycznego i kierowania tym procesem, uwzględniania zmian w programach i podręcznikach, swobodnego korzystania z nowych pomocy dydaktycznych i technicznych.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	Student posiada wiedzę na temat sposobów tworzenia pojęć matematycznych oraz istoty prowadzenia rozumowań matematycznych, a także specyfiki myślenia matematycznego w obszarze arytmetyki i geometrii.	NW3, NW4
EK_02	Student wie jak wytłumaczyć wpływ mowy i języka na formowanie myślenia matematycznego.	NW3, NW4
EK_03	Student posiada wiedzę na temat struktury lekcji, celów, metod, form pracy i środków dydaktycznych.	NW9, NW11
EK_04	Student rozpoznaje różnice i podobieństwa w teoriach dydaktycznych dotyczących nauczania matematyki, analizuje sposoby myślenia uczniów podczas rozwiązywania matematycznych problemów, ocenia sposoby argumentowania uczniów w kontekście związków z myśleniem matematycznym.	NU2, NU7
EK_05	Student planuje pracę nauczycielską zgodnie z dydaktycznymi podstawami uczenia się i nauczania matematyki, weryfikuje propozycje dydaktyczne pod kątem psychologicznych i dydaktycznych prawidłowości tworzenia wiedzy matematycznej	NU2, NU6, NU7, NU13
EK_06	Student kieruje procesem dydaktycznym, swobodnie korzysta przy tym z nowych pomocy dydaktycznych i technicznych, kreuje różne sytuacje dydaktyczne, kieruje pracą ucznia	NU2, NU6, NU7, NU13
EK_07	Student chętnie podejmuje wysiłki w analizowaniu zachowań uczniów podczas uczenia się matematyki, jest	NK1, NK2, NK7

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

	otwarty na refleksyjne analizowania zachowań uczniów podczas zajęć z matematyki.	
--	--	--

3.3 Treści programowe

A. Problematyka zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Tematyka przedmiotu będzie zgodna z programem oraz rozkładem nauczania matematyki realizowanym przez nauczyciela opiekuna w danej klasie oraz problematyką wynikającą z interakcji nauczyciel-uczeń. W ramach zajęć student przygotowuje lekcje matematyki na dany temat, prowadzi lekcje, hospituje lekcje nauczyciela oraz innych studentów oraz dyskutuje na temat obserwowanych lekcji.

3.4 Metody dydaktyczne

Zajęcia praktyczne w szkole, dyskusja, analiza przebiegu zajęć praktycznych.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	Przygotowanie konspektów, sprawozdania, obserwacja w trakcie zajęć, dyskusja po lekcji	zajęcia praktyczne
EK_02	Prowadzenie lekcji	zajęcia praktyczne
EK_03	Przygotowanie konspektów i sprawozdań	zajęcia praktyczne
EK_04	Przygotowanie konspektów, prowadzenie lekcji	zajęcia praktyczne
EK_05	Przygotowanie konspektów	zajęcia praktyczne
EK_06	Przygotowanie konspektów, prowadzenie lekcji	zajęcia praktyczne
EK_07	Sprawozdania, obserwacja w trakcie zajęć, dyskusja po lekcji	zajęcia praktyczne

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

1. Sprawdzian praktycznych umiejętności – przeprowadzenie lekcji matematyki po wcześniejszym przygotowaniu konspektu zatwierdzonego przez nauczyciela uczącego w klasie oraz prowadzącego zajęcia 2. Przedstawienie pełnej dokumentacji z lekcji hospitowanych i prowadzonych (konspekty, sprawozdania, arkusze hospitacyjne) 3. Aktywny udział w dyskusji po każdej hospitowanej lekcji.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	15
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	5
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	10
SUMA GODZIN	30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	1

** Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.*

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	Nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	Nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa: 1. Z. Krygowska, „Zarys dydaktyki matematyki”, Część 1,2,3, WSiP, Warszawa 1977 2. S. Turnau, „Wykłady o nauczaniu matematyki”, PWN, Warszawa 1990 3. H. Siwek, „Dydaktyka matematyki. Teoria i zastosowania w matematyce szkolnej”, WSiP, Warszawa 2005 4. J. Półturzycki, „Dydaktyka dla nauczycieli”, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2095 5. B. Niemierko „Kształcenie szkolne. Podręcznik skutecznej dydaktyki”, Wydawnictwo WAiP 2007 Literatura uzupełniająca: 1. Podręczniki szkolne do matematyki (z zakresu szkoły podstawowej) obowiązujące w danej klasie 2. Przewodnik metodyczny do obowiązującego w danej klasie programu 3. Wybrane artykuły dydaktyczne związane z tematem prowadzonych lekcji
--

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej